

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. rugsėjo 13 d.

Trečiadienis

Nr. 73 (1556)

Kalna 2 kap.

STUDIJUOSIME ŽEMĖS ŪKIO EKONOMIKĄ

Šiame naujajame mokslo ūkietis, visų gamybos šakų metalo partinio švietimo būrelio sistemos grandyse sutampa su nepaprastai svarbios įvykiu—TSKP XXII suvažiavimu. Šio Partijos suvažiavimo istorinių dokumentų nagrinėjimas atelėnais mokslo metais bus pagrindinis visų partinio švietimo darbo formų turinys. Kadangi mūsų rajono kolūkiuose pagrindinis dėmesys bus skiriamas žemės ūkio ekonomikai studijuoti, tai, sudarytuose būreliuose, jų klausytojai privalės gerai įsivaišinti Partijos politiką žemės ūkio klausimais.

Dabar, išplestinės komunizmo statybos laikotarpiu, kiekvienas dirbantis, tuo pačiu ir kolūktis, turi būti visapusiškai išsilavinęs. Todėl, kaip moko Partija, ekonominių žinių studijavimas šiandien yra vienas būtinas. Kiekvienas kolūktis turi gerai žinoti ne tik kokio tikslo jis siekia, bet ir sugebėti šį tikslą pasiekti. Aukštai išvystyta žemės ūkyje neįmanoma gerai dirbti, būti naudingu visuomenai, blogai žinant konkrečius žemės ūkio ekonomikos klausimus.

Apie tai, kokią reikšmę turi žemės ūkio ekonomikos studijavimas tolesniam kolūkių stiprėjimui, galime paillustruoti faktais. Dar prieš porą metų „Adomynės“ kolūkis buvo vienas iš labiausiai atsiliekusių rajone. Artelėje nebuvo darbo drausmės, priešakiniai tarybinio žemės ūkio mokslo pasiekimai nebuvo įgyvendinami praktikoje. Praėjusiais metais kolūkio partinė organizacija pagrindinį dėmesį pradėjo skirti kolūkiečių mokymuisi. Žemės ūkio ekonomikai studijuoti būrelyje mokėsi geriausi kol-

KAIMYNAI PADEDA VIENI KITIEMS

Baigiantis rugiapiūtei „Alizavos“ kolūkio valdyba susirūpino kur gauti kulių masiną. Juk derlius nelauks, nestovės nekultas. O kolūkyje tėra viena kulių masė ir ta pati nuolat genda. Klek begalvojo valdyba, mechanizatoriai, bet išeitis buvo tik viena—prašyti kulių masės iš kaimynų.

Vieną popietę kolūkio pirmininkas Albertas Valunta kreipėsi į kaimyninio „Gegužės Pirmosios“ kolūkio pirmininką Bronių Grybauską, prašydamas paskolinti kulių masiną.

— Mielu noru. Nors ir dabar,—atsakė Bronius Grybauskas.

Netrukus kulių masė jau riedėjo „Alizavos“ kolūkio link. Žinoma, alizaviečiai savo geriausių kaimynų taip pat nepamiršo. Jie paskolino kukurūzų kombainą. Su juo „Gegužės Pirmosios“ kolūkiečiai nuėmė kukurūzus; silosuoja. Automatinę vairuotojai Algirdas Veščinas, Vytautas Jankauskas ir Povilas Tamošius vos spėjo vežti žaliąją kukurūzų masę į tranšėjas ir vėl grįžti prie kombaino.

Sparčiai vyksta kulių darbų ir „Alizavos“ kolūkyje. Čia kiekvieną dieną gaudžia kulių masę „Neris“. Džiaugiasi kolūkiečiai, valdyba geriausių kaimynų pagalba. Netrukus „Alizavos“ kolūkyje bus baigtas kulių masės, o „Gegužės Pirmosios“—silosų gamyba. Ir šie darbai greitai bus atlikti abiejų kolūkių draugiškos savitarpio pagalbos dėka.

A. DOCIUS

Talkininkai dirba, o kolūkiečiai...

Prieš kurį laiką, kaip ir eilėje kitų rajono kolūkių, „Žalgirio“ kolūkyje gausiai lankėsi talkininkai iš rajono centro. Talkininkais artelės pirmininkas Vladas Janulionis lito patenkintas. Labai patiko talka ir abiejų brigadų brigadininkams Donatui Staniuliniui bei Juozui Venslovui. Negalima buvo nesi-

Linarūtės baruose

Neblogą linų derlių 60 ha plote šiais metais išaugino „Žadeikių“ kolūkio žemdirbiai. Dabar linų derlius sparčiai nuimamas. Traktorininkas Antanas Kučinskas su linarove jau nurovė 50 ha linų. Ne blogiau dirba ir kitas kolūkio mechanizatorius—Jonas Gokus, kuris su linų kulių masine jau prikūlė daugiau kaip 8 tonas sėmenų.

Nuo 20 ha linai jau atsiklojė, kurių iš turimų 31 ha plo-

šaudellai dar šiomis dienomis bus pristatyti į fabriką.

— Apie 30 tūkstančių rublių pajamų vien už linus šiemet garantuotai bus, — tvirtai pasakė kolūkio pirmininkas V. Dilys.

Neblogai nuimamas, tvarkomas linų derlius ir „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje. Iš turimų 31 ha plo-

to linai nurauti jau daugiau kaip nuo 20 ha.

— Naujo gyvenimo kolūkio žemdirbiai pradėjo linus rauti pirmieji rajone. Bet...

— Pas jus turi būti labai geri reikalai su linų nuėmimu, — kreipėmės į kolūkio valdybą. — Juk pirmieji rajone pradėjote rauti.

— Labai blogi, —

P. GERULAITIS

TASS'o pranešimas

Pagal mokslinio tyrimo ir bandymų konstravimo darbų planą toliau įsivaišinti kosminę erdvę, tarybiniai mokslininkai ir konstruktoriai paruošė bandymui galingsius ir tobulius daugelio pakopų raketų kosminio objekto nešėjų variantus. Šios raketos be paskutinių pakopų bus leidžiamos į centrinės Ramiojo vandenyno dalies rajoną, apribotą žiemos koordinatėmis:

Šiaurės platumas: 10 laipsnių 20 minučių, 11 laipsnių 30 minučių, 9 laipsniai 10 minučių, 8 laipsniai 05 minučių.

Vakary ilguma: 170 laipsnių 30 minučių, 167 laipsniai 55 minutės, 166 laipsniai 45 minutės, 169 laipsniai 20 minučių.

Raketų leidimo metu šiame rajone bus Tarybų Sąjungos laivyno laivai, aprūpinti specialiomis matavimo priemonėmis.

Saugumo užtikrinimo tikslais TASS'as įgallotas pareikšti, kad TSRS vyriausybė prašo kitų šalių, besinaudojančių jūrų ir oro keliais Ramiajame vandenyne, vyriausybės nurodyti atitinkamiems organams, kad laivai ir lėktuvai raketų leidimo laikotarpiu neplauktų į akvatorijas rajoną ir nesikrištų į oro erdvę, apribotą nurodytomis koordinatėmis.

Raketos bus leidžiamos nuo 6 m. rugsėjo 13 d. iki spalio 15 d.

„Žalgirio“ kolūkis.

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose
1961 m. rugsėjo 10 d.

(procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių ankštinių kultūrų	Suvežta (nuo nuimto ploto)	Išskaita ha	Pasėta žiemkenčių grūdams	Nurauta linų	Pagaminta silosų	Nuimta kukurūzų viso
1	„Adomynė“	*	*	40,7	86,5	54,5	—	15,0
2	„Alizava“	72,9	78,7	39,9	46,7	20,0	—	—
3	„Antašava“	80,1	*	62,2	60,7	47,1	17,8	14,9
4	„Atėitis“	65,0	93,1	21,6	67,5	25,8	6,9	35,2
5	„Atžalynas“	78,7	87,2	68,7	70,3	20,0	9,4	11,8
6	„Aukštaitiai“	87,3	93,6	12,9	68,7	48,3	—	31,0
7	„Aukštupėnai“	72,4	78,0	35,3	96,7	—	—	—
8	„Aušra“	60,6	75,7	25,9	63,6	—	19,2	—
9	Byčių parod. b. n.	84,9	89,5	25,3	49,0	53,6	—	—
10	„Bugailiškiai“	80,8	90,5	34,6	50,0	—	—	—
11	„Gegužės Pirmoji“	94,8	91,2	49,7	75,0	64,5	50,6	*
12	„Juodpėnai“	73,5	74,3	30,2	29,7	28,6	—	—
13	„Laisvė“	80,6	95,9	38,5	75,2	25,0	6,3	23,2
14	„Laukmintiškiai“	77,5	73,6	43,6	70,9	—	7,7	—
15	„Lėvu“	74,9	92,0	18,0	58,1	47,8	11,1	—
16	„Lukonys“	77,0	93,5	41,6	57,8	45,8	—	20,8
17	M. Melnikaitės v.	98,4	92,3	37,9	61,6	—	—	—
18	„Miškurino v.“	83,9	97,0	42,1	31,3	20,0	—	—
19	„Mituva“	69,7	77,3	25,6	35,4	37,5	4,8	—
20	„Masų rytuojus“	81,2	84,1	27,8	39,2	47,0	12,5	—
21	„N. gyvenimas“	79,6	82,9	37,9	54,4	28,6	13,1	—
22	„Nemunas“	86,4	86,8	34,9	33,9	18,3	24,8	48,9
23	„Neris“	75,3	87,9	25,4	54,3	*	5,7	—
24	„Norilėnai“	*	82,9	34,2	58,7	50,0	11,1	16,7
25	„Pakupys“	71,4	84,1	32,7	84,0	—	—	—
26	„Palanga“	73,2	82,6	57,2	46,4	—	4,6	—
27	„Pergalė“	73,2	74,5	41,8	82,5	*	7,3	—
28	„Pirmoji vaga“	82,1	89,3	29,5	58,3	—	15,5	—
29	„Pirmūnas“	84,0	90,7	41,0	60,7	—	—	—
30	„Pyvesa“	76,6	94,0	53,3	67,5	65,2	4,0	20,9
31	„Sakalas“	67,3	83,7	36,8	68,5	11,1	18,9	15,0
32	„Salamiestis“	92,1	84,2	68,6	55,3	65,0	83,3	54,4
33	„Skodlnys“	80,3	90,9	21,1	54,5	52,2	—	28,6
34	„Setekšna“	*	91,9	16,3	60,9	85,0	—	26,5
35	„Sotesa“	84,0	92,0	59,2	64,0	14,3	—	10,7
36	„Soytury“	65,3	91,8	41,8	60,0	47,8	4,1	38,7
37	„T. pirmūnas“	96,1	75,8	58,3	66,2	57,1	2,6	—
38	„Tiesa“	84,8	85,1	28,3	32,5	4,3	16,9	47,6
39	„Uoginai“	99,4	99,1	76,7	67,0	*	—	—
40	„Vedrupys“	84,9	86,6	21,0	62,1	—	—	—
41	„Vežionys“	68,5	84,1	12,7	28,1	—	—	—
42	„Vienybė“	96,7	88,0	32,6	53,7	40,5	8,2	—
43	„Žadeikių“	76,7	87,0	40,0	64,1	67,7	—	27,3
44	„Žalgiris“	82,0	97,9	19,0	19,5	51,9	—	47,3

Viso kolūkiuose: 81,8 88,5 36,7 58,4 37,1 8,8 15,2

*—įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

BLOKŲ GAMYBĄ GALIMA PADVIGUBINTI

Neseniai paskelbtame TSKP Programos projekte sakoma, kad partija iškelia uždavinį artimiausiu laiku išspręsti būty problemą. Antrojo dešimtmečio pabaigoje kiekviena šeima turės gerai sutvarkytą, įrengtą butą. Tačiau mūsų rajono sąlygomis šį klausimą galima išspręsti žymiai anksčiau. Kas gi nežino, kad Kupiškio rajonas garsus pigiomis, vietinėmis statybinėmis medžiagomis. Jau kelinti metai veikia statybinių blokų fabrikas, kuriame mes, darbininkai, gaminame statybinius blokus iš vietinių medžiagų. Be to, fabrikas plečiamas. Kada stos rikiuotė nauji fabriko korpusai, blokų gamyba žymiai paspartės.

Dabar aš noriu pakalbėti, ką reikia padaryti, kad dar šiais metais galėtume žymiai paspartinti blokų gamybą tuose pačiuose įmonės plotuose. O tai padaryti įmanoma, jeigu rajono pramonės kombinato vadovybė blokų gamybą, dirbantiesiems skirtą daugiau dėmesio, plačiau skleistų pirmųjų darbo patyrimą.

Kas mūsų gamykloje nepažįsta geriausios blokų gamintojos Janinos Pavaratnikaitės, kuri čia dirba jau daugiau kaip tris metus. Tai — nepaprastai darbšti, pareiginga, sumani mergina. Ji, pritardama partijos Programos projektui, siūlė įmonės vadovams mechanizuoti žvyro pristatymą prie presų, didesnę dėmesį skirti pagaminamų blokų kokybei, geriau sutvarkyti blokų karbonizacijos kameras, nes dėl jų daugiausia ir nukentė blokų kokybė.

Janina stengiasi, negaili jėgų ir energijos, kad TSKP Programos projekte keliami uždaviniai būtų įvykdyti pirmą laiką. Net ir vyrai, blokų gamintojai, kartais stebisi Janinos išverme, energija, ryžiu.

Tačiau reikia pripažinti, kad dar daug kur darbininkų pasiūlymams dėl blokų gamybos padidinimo įmonės vadovai lieka kurti. Įmonėje dažnai pri-trūkstanta žvyro ir kitų medžiagų blokų gamybai. Vietoje to, kad žvyrą prie presų pristumtų esantis buldozeris, darbininkai tą atlieka rankomis. Labai blogai, kad iki šiol nesutvarkytos blokų karbonizacijos kameros, iš kurių pro plyšius veržiasi dujos. Kaip gi gali taikstyti rajono pramonės kombinato direktorius Bronius Sirvydis su tokiais faktais, kad įmonėje pamainų meistrais dirba tokie girtuokliai, kaip Jonas Bartkevičius, Antanas Stanikas, kurie net darbo metu labiau suinteresuoti degtinės ieškojimu, negu rūpinimusi darbų procesais, darbininkų reikalavimais. Argi gali tokie žmonės rūpintis įmonės sutvarkymu? Aišku, ne. Pataikauja, net išgeria kartu su jais ir cecho viršininkas Mečislovas Korsakas.

Dauguma blokų gamintojų — darbštūs. Jie pasiryžę pagaminti tiek blokų, kad jais galima būtų aprūpinti rajono statybas. Lemiamas žodis šiuo klausimu tenka pramonės kombinato vadovams.

P. KAZLAUSKAS
Darbininkas

skaitytų prieš savo kolektyvą, prieš nepartinčius draugus apie tai, ką jis nuveikė gamyboje ir visuomeniniame darbe. Apie tai turėtų būti pažymėta naujame TSKP Įstatų projekte.

J. KVIETKAUSKAS
TSKP narys, pramonės kombinato darbininkas

ASMENINIS ŪKIS — PRAETIES LIEKANA

Partijos Programos projektas konkrečiai nurodo, kaip per artimiausią dešimtmetį sustiprės kolūkiai, žymiai padidės grūdų, gyvulininkystės produktų gamyba. Jau ir dabar pas mus yra nemaža kolūkiečių, kurie įsitikinę, kad pasodybinis sklypelis, asmeninėje nuosavybėje išlaikomi gyvuliai atima daug laiko. Ir mes, kolūkiečiai, norime, kad, pilnai mechanizavus pagrindinius žemės ūkio darbus, mūsų darbo diena būtų tokia pat, kaip ir gamyklų darbininkų. Tuose kolūkiuose, kur jau dabar pagaminama daug žemės ūkio produktų, naudotis pasodybinio sklypu, asmeniniais gyvuliais nebėra jokio reikalo.

A. KALENIKOVAS
„Aušros“ kolūkio narys

Blokų gamintoja J. PAVARATNIKAITĖ

REIKIA MOBILIZUOTI VISAS JĖGAS

Ki metų pabaigos teliko vos nepilni keturi mėnesiai. Kas gi padaryta „Šetekšnos“ kolūkyje, vykdant prisilmtuosius socialistinius įsipareigojimus, ir ką dar galima padaryti? Šie klausimai dabar turėtų rūpėti visai kolūkio valdybai, kiekvienam kolūkiečiui. Juk tik nuo jų darbo priklausys tai, ar bus įvykdyti prisilmtieji socialistiniai įsipareigojimai, ar nebus.

PIENO MAŽOKA

„Šetekšnos“ kolūkis, kuriam vadovauja pirmininkas Bronius Vilimas, įsipareigojo šiais metais iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžti po 2200 kg pieno,

Kolūkių korespondentų POSTAI PRANEŠA

KODĖL NEGAUSUS ŽIEMKENČIŲ DERLIUS?

Suvėlavo praėjusį rudens žiemkenčių sėja „Pyvesos“ kolūkia. Todėl nuostabu, kad šiais metais iš 107 ha žiemkenčių ploto kolūkio agronomas Elenos Stanytės, kolūkio valdybos apskaičiavimais numatoma prikulti tik apie 60 tonų grūdų.

Kas padaryta šimt, kad nebūtų kartojamos praėjusių metų klaidos? Beveik nieko. Žiemkenčiai sėjami mažai patarę mėsui dirvą, vėluojama ir pati sėja. Antroje laukininkystės brigadoje, kur brigadininkas dirba Janina Venakuvienė, žiemkenčių sėja vos įpusėta.

Draugai žemdirbiai, darykite viską, kad būtų išvengta derliaus nuostolių, artimiausiomis dienomis užbaikite žiemkenčių sėją.

V. JANUŠAUSKAS

MUSŲ REIDAS

TIKRINAME SOCIALISTINIŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ VYKDYMĄ

pagaminti 100 ha naudmenų — 220 centnerių pieno.

Kaip gi vykdomi prisilmtieji socialistiniai įsipareigojimai? Atvirai reikia pasakyti — kol kas silpnokai. Rugsėjo pirmą dieną iš kiekvienos karvės vidutiniškai teprimelžta tik po 1314 kg pieno ir 100 ha naudmenų pagaminta po 126 centnerių pieno. Vadinasi, per aštuonis šiuo metų mėnesius teįvykdyta tik pusė metinių įsipareigojimų. Ar beįstengs kolūkio vadovai taip suorganizuoti darbą, kad per likusius keturis mėnesius būtų pagaminta pieno tiek, kiek jo pagamino per aštuonis mėnesius. Tai, žinoma, pasiekti nelengva, bet įmanoma.

Kur gi priežastys?

— Visų didžiausia atsilikimo priežastis, — sako kolūkio zootechnikė Birutė Dragūnaitė, — yra tai, kad žiemą pritrūkome gerų pašarų.

Tą mintį patvirtina ir kolūkio karvių melžėjos, ir kiti kolūkiečiai. Stambiųjų pašarų praėjusiais metais tebuvo pagaminta tik 150 tonų, iš kurių gana didelė dalis buvo supuvę, blogos kokybės. Karvės į laukus išėjo liesos, gerokai nusilpusios. O iš tokios bandos, visiems gerai žinoma, daug pieno neprimelši.

Kaip gi šiais metais kolūkio valdyba, kolūkiečiai žada ištaisyti šią klaidą?

— Šiomet stambiųjų pašarų pas mus pagaminta kur kas daugiau, — sako kolūkio zootechnikė Birutė Dragūnaitė. — Gerų, nemažusių lietaus, stambiųjų pašarų suvežta po pastogėmis net 350 tonų... Pagaminsime daug ir gero kukurūzų siloso...

Be abejo, kolūkyje stengiamasi išbristi iš atsilikimo, įvykdyti duotą žodį. Apie tai kalba ir tas faktas, kad kolūkis šiais metais įsigijo melžimo aikštelę, kur mechanizuotu būdu bus melžiamos karvės.

— Neberetks mums prakaituoti, — džiaugiasi karvių melžėjos. — Dabar mašinos mūsų darbą atliks.

Geriausią kolūkio melžėją Ona Vilimienė šiais metais iš kiekvienos karvės primelžė po 1570 kg pieno. Gerai dirba Janina Raugaillenė, Stefa Matuzevičienė ir kt. Tačiau, nepaslapstis, yra kolūkyje melžėjų, kurios nuo savo draugių gerokai atsilieka. Koks gi reikalas? Jos aiškinasi taip, girdi, jų blogesnės karvės, dar neapsiveršilusios, tačiau zootechnikė Birutė Dragūnaitė kitos nuomonės:

— Blogiau prižiūri karves... Ypač tas smarkiai atsiliepia žiemos metu. Dabar gi, kai karvės ganykloje, jos visos vienodai gauna ęsti, gerti...

Geriausią kolūkio veršelių augintoja Pranė Baltrūnienė prižiūri 46 veršelius,

kurių paros priesvoris 600—700 gramų. Iš šių veršelių gera dalis papildys kolūkio bandą. Tikimasi sulaukti gerų, piningų karvių.

O KAIP KOLŪKYJE SU MĖSOS GAMYBA?

Kaip žinome, ne taip dar seniai „Šetekšnos“ kolūkio klaučių ūkį buvo užklupusios ligos. Visuomeninės klaučės nuo jų gerokai nukentėjo. Ką gi padarė kolūkio vadovai ir gyvulininkystės darbuotojai, kad vėl būtų kolūkyje pagaminama daug mėsos?

Šiais metais 100 ha ariamos įsipareigota pagaminti 20 centnerių klaučienos, o 100 ha žemės ūkio naudmenų — 30 centnerių mėsos. Kaip gi šetekšniečiai vykdo įsipareigojimus? Reikia pasakyti — blogai, nes rugsėjo pirmą dieną klaučienos kolūkyje 100 ha ariamos realizuota tik 5 centneriai, o mėsos 100 ha naudmenų dar mažiau — tik 4,6 centnerio. Peršasi viena išvada — kolūkis silpnai vykdo prisilmtuosius įsipareigojimus. Šiuo metu kolūkyje yra tik 80 bekonų ir 36 veislinės klaučės.

— Viso to priežastis, — sako zootechnikė Birutė Dragūnaitė, — tai, kad neturime gerų veislinių bei vienkarčių klaučių, trūksta gerų pašarų...

Tai, žinoma, tiesa, bet nepasitelisinimas. Turli būti įvykdyti socialistiniai įsipareigojimai! Reikia pirkti paršelių, daugiau laikyti vienkartinę klaučių, neproduktyvias karves atiduoti mėsai, kaupti kuo daugiau pašarų.

LAUKININKYSTĖJE — NEBLOGAI

Kasdieną kolūkio laukuose galima matyti traktorininką Joną Pečkų ir prikabinėtoją Bronių Magylą. Jono Pečkaus valdomas traktorius, kad būtų pilnai apkrautas, tuo pačiu metu veikia kultivatorius, sėjamąją ir akėčias. Kolūkyje užplanuota žiemkenčiais apseiti 220 hektarų. Didesnė pusė plano jau įvykdyta.

Pirmoje kolūkio brigadoje, kuriai vadovauja Romas Daukas, šiomis dienomis nuplauta daugiau negu 20 hektarų kukurūzų.

Kiekvieną dieną nuo ryto iki vėlyvo vakaro dūgia kullamoji. Kolūkio žemdirbiai priklūė jau daugiau negu 550 centnerių rugių ir miežių. Pirmosios naujojo derliaus grūdų tonos pristatytos valstybei.

Šetekšniečiai — darbštūs, sąžiningi žmonės. Ir be abejo, jie padarys viską, kad kolūkis išbristų iš atsilikimo!

J. PETRULIS
Korespondentų posto narys
VL JASINSKAS
„Stalino kelia“ laikraščio atsakingasis sekretorius

Kupiškėnai

siūlo

KOMUNISTAS — PAVYZDYS VISIEMS

Kiekvienas komunistas, kur jis bedirbtų — įmonėje, kolūkyje, istaigoje — turi rodyti geriausią darbo pavyzdį, skleisti pirmųjų darbo patyrimą, siekti, kad ten, kur dirba komunistai, nebūtų atsiliekantių. Tačiau, nepaslapstis, dar pasitalko tokių faktų, kada atskiri komunistai nepavyzdinčiai elgiasi buitėje, daro darbe klaidų. Mano nuomone, naujų TSKP Įstatų projekte reikėtų pažymėti, kad su svarstomomis komunistų asmeninėmis bylomis partiniuose organuose būtų supažindinama ir visuomenė, būtų skelbiama spaudoje.

B. ŠIMONIS
TSKP narys, „Salamiesčio“ kolūkio pirmininkas

KOMUNISTO ATASKAITA VISUOMENEI

Partiją priimami geriausi darbininkai, kolūkiečiai, intelingentai. Komunistai yra geriausi dirbančiųjų kolektyvo atstovai. Kad labiau padidinus komunisto vaidmenį, atsakomybę tame darbe bare, kur jis dirba, mano nuomone, reikėtų, kad jis per metus nors vieną kartą atsi-

KUPIŠKĖNĖS DAILININKĖS PARODOJE

«VERPĖJA»

Dail. V. Šteivytė.

Jau visa savaitė kaip VI. Rekašaus vardo vidurinės mokykloje vyksta kupiškėnės dailininkės Veronikos Šteivytės dailės darbų paroda. Į ją atsilanko dešimtys ir net šimtai kupiškėnų: kolūkiečių, darbininkų, inteligentų.

— Daug padaryta, gražiai padaryta! — dažnai dailės darbų parodoje galima užgirsti pilnus pasigėrėjimo balsus. — Mūsų dailininkė Tikra liaudies dukra! — didžiuojasi kupiškėnai dailininkę, apžiūrėdami jos parodą.

P. LAUŽIKAS

LIETUVIŠKAS MEDUS

Kasmet mūsų bitininkai patiekia vartotojams šimtus tūkstančių kilogramų natūralaus medaus. Jis susilaukė aukšto įvertinimo broliškose respublikose. Lietuviškas medus ir jo produktai pasiekia ir užsienio šalis.

Siekiant pilnai patenkinti didelę medaus paklausą, ši septynmetį numatyta žymiai padidinti jo gamybą. Tai bus pasiekta visų pirma plečiant bitininkystę visuomeniniuose akuose. Šimo metų bitynus turi 908 respublikos kolūkiai, tarybiniai ūkiai ir kiti valstybiniai ūkiai. Iki septynmečio pabaigos numatyta įsteigti bitynus visuose Lietuvos visuomeniniuose akuose. Kiekvienas kolūkis turės nemažiau kaip 50, o tarybinis ūkis nemažiau kaip 100 bičių šeimų.

UPĖ... PO UPĖ

Pietų Primorėje yra Suifuno upė. Jos ilgis daugiau kaip trys šimtai kilometrų. Upė turi vieną nepaprastą ypatybę—viduryje ir žemupyje po Suifuno teka dar viena tokia pat upė. Požeminis Suifunas neša tiek pat vandens, kiek ir jo brolis viršuje.

Požeminis Suifunas labai parankus žmonėms. Jo «vagoje» padaryti šuliniai, iš kurių vanduo eina į žmones ir į gyvenamuosius namus. Šio vandens beveik nereikia valyti: gamta pati įrengė milžiniškus filtrus iš storo smėlio ir žvyro sluoksnio.

SEPTYNMEČIO ŽYMNIAI

Ankstuos rugsėjo rytas. Saulės spinduliai skubina į žemę. Vaikus, suėmus rudens raudonąsias skaidulas nuskaustomis raizienomis, naujai užsėtai žiemkėnių plotais. Diena žada būti puiki. Mergina, apsistanti lengonpilkšvų švarkeliu, dviračiu skuba artelės valdybos pastato link. Tai—Juodpėnų kolūkio kaulių fermos vedėja zootechnikė Laima Varnauskaitė. O štai jau ir jos tikslas: Laima pasuka dviratį į kolūkio raštinės kiemą. Bet čia ji jau ne viena. Iš kito kaimo galo į kiemą įburbgia ir traktorinės brigados brigadininko Antano Dulės motociklas, po jo—dar keli motociklai. Prie namo šnekučiuojasi brigadininkai Jonas Šilaitis ir Juozas Jasaitis. Viduje apie stalą ir prie karvių melžėjų darbo rodiklių susibūrusios klegos moteriškos.

— Aš gi sakau, jei bus pašaras geri, tai ir bekonų turėsime daugiau,—jau kelinta sykį tikino savo kaimynė—kolūkio karvių melžėja Vera Stanienė—judri, nedidukė, gyvenimo vėjų nugairintu veidu moteris—Pranė Šlapelienė. — Aš jau tą patyriau pati per savo dešimtį darbo metų fermoje. Suprantu, ko jiems reikia, tiems mano angintinimas.

— Taip, taip, Pranut,—pritare kaulių augintojai Vera Stanienė,—kiekvienas gyvulėlis mėgsta gerą priežiūrą, pašarus gerus.

— Taigi, taigi, štai aš todėl ir noriu pakalbėti su pirmininku dėl pašarų kaulėms,—jaudinosi Pranė, vis pasitaisydama besmunkančią ant kaktos skarutę. — Pirmininkas mane suprast. Juk ne sau noriu—kolūkiui!

Trinktelėjo durys, ir į vidų suvirto barelis jaunų merginų. Kambarėje dar labiau pagyvėjo.

— Vandut, Vandut! — pašaukė Pranė Šlapelienė vieną iš lėjusiujų.—Kaip sekasi? Kaip auga tavieji paršeliai?

Užkalbinta mergina mostelėjo ranka: — Nieko, kol kas auga kaip ant mielių. Bet, ar tikrai jau taip viską padarome, kad jie faustųsi sotūs, sveiki? Štai, vakar, užsuko pas mane Laima ir sako: „Buvo ku-

piškyje, gy-lės spinduliai skubina į žemę. Vaikus, suėmus rudens raudonąsias skaidulas nuskaustomis raizienomis, naujai užsėtai žiemkėnių plotais. Diena žada būti puiki. Mergina, apsistanti lengonpilkšvų švarkeliu, dviračiu skuba artelės valdybos pastato link. Tai—Juodpėnų kolūkio kaulių fermos vedėja zootechnikė Laima Varnauskaitė. O štai jau ir jos tikslas: Laima pasuka dviratį į kolūkio raštinės kiemą. Bet čia ji jau ne viena. Iš kito kaimo galo į kiemą įburbgia ir traktorinės brigados brigadininko Antano Dulės motociklas, po jo—dar keli motociklai. Prie namo šnekučiuojasi brigadininkai Jonas Šilaitis ir Juozas Jasaitis. Viduje apie stalą ir prie karvių melžėjų darbo rodiklių susibūrusios klegos moteriškos.

— Aš gi sakau, jei bus pašaras geri, tai ir bekonų turėsime daugiau,—jau kelinta sykį tikino savo kaimynė—kolūkio karvių melžėja Vera Stanienė—judri, nedidukė, gyvenimo vėjų nugairintu veidu moteris—Pranė Šlapelienė. — Aš jau tą patyriau pati per savo dešimtį darbo metų fermoje. Suprantu, ko jiems reikia, tiems mano angintinimas.

— Taip, taip, Pranut,—pritare kaulių augintojai Vera Stanienė,—kiekvienas gyvulėlis mėgsta gerą priežiūrą, pašarus gerus.

— Taigi, taigi, štai aš todėl ir noriu pakalbėti su pirmininku dėl pašarų kaulėms,—jaudinosi Pranė, vis pasitaisydama besmunkančią ant kaktos skarutę. — Pirmininkas mane suprast. Juk ne sau noriu—kolūkiui!

Trinktelėjo durys, ir į vidų suvirto barelis jaunų merginų. Kambarėje dar labiau pagyvėjo.

— Vandut, Vandut! — pašaukė Pranė Šlapelienė vieną iš lėjusiujų.—Kaip sekasi? Kaip auga tavieji paršeliai?

Užkalbinta mergina mostelėjo ranka: — Nieko, kol kas auga kaip ant mielių. Bet, ar tikrai jau taip viską padarome, kad jie faustųsi sotūs, sveiki? Štai, vakar, užsuko pas mane Laima ir sako: „Buvo ku-

piškyje, gy-lės spinduliai skubina į žemę. Vaikus, suėmus rudens raudonąsias skaidulas nuskaustomis raizienomis, naujai užsėtai žiemkėnių plotais. Diena žada būti puiki. Mergina, apsistanti lengonpilkšvų švarkeliu, dviračiu skuba artelės valdybos pastato link. Tai—Juodpėnų kolūkio kaulių fermos vedėja zootechnikė Laima Varnauskaitė. O štai jau ir jos tikslas: Laima pasuka dviratį į kolūkio raštinės kiemą. Bet čia ji jau ne viena. Iš kito kaimo galo į kiemą įburbgia ir traktorinės brigados brigadininko Antano Dulės motociklas, po jo—dar keli motociklai. Prie namo šnekučiuojasi brigadininkai Jonas Šilaitis ir Juozas Jasaitis. Viduje apie stalą ir prie karvių melžėjų darbo rodiklių susibūrusios klegos moteriškos.

— Aš gi sakau, jei bus pašaras geri, tai ir bekonų turėsime daugiau,—jau kelinta sykį tikino savo kaimynė—kolūkio karvių melžėja Vera Stanienė—judri, nedidukė, gyvenimo vėjų nugairintu veidu moteris—Pranė Šlapelienė. — Aš jau tą patyriau pati per savo dešimtį darbo metų fermoje. Suprantu, ko jiems reikia, tiems mano angintinimas.

— Taip, taip, Pranut,—pritare kaulių augintojai Vera Stanienė,—kiekvienas gyvulėlis mėgsta gerą priežiūrą, pašarus gerus.

— Taigi, taigi, štai aš todėl ir noriu pakalbėti su pirmininku dėl pašarų kaulėms,—jaudinosi Pranė, vis pasitaisydama besmunkančią ant kaktos skarutę. — Pirmininkas mane suprast. Juk ne sau noriu—kolūkiui!

P. ŠLAPELIENĖ

Br. JONUŠKA

AUKSINĖS RANKOS

džiats žmogaus žodžiais. Juk viskas matosi jau užsukus į tipinę kaulių fermą, kur ir dirba šaukštos kaulių augintojos Vanda Burkauskaitė ir Stasė Raugalytė. Tiesa, jos dar girtis tokiais pasiekimais. Kokius turi pirmaujančios rajono kaulių augintojos, negali. Tačiau šios merginos daro viską, ką galima padaryti, norint išauginti sveikus ir gerus paršėlius dideliais bekonais.

Vos tik įžengus į fermą, į tave šastelį iš šutintų šutintų būvinių kvapų. Pasigirsta kapoklių tukseimas. Ruošiamasi pietų šerimui. Pirkime toliau. Gardai laikomi švariai, nes čia gerai darbuojasi valytojas Povilas Stanys. Ir paršėliams, ir veislėms, ir bekonams netenką gulėti mėšlyne, srutose. Visur švariai pakreikta šiaudais arba durpėmis, o iš pastogės sklinda malonus pušų šakų kvapas. Bet kur gi patys šių namų gyventojai? Kodėl mes jų tiek mažai matome garduose? Atsakymas aiškus — žvilgtelėkite į šalia fermos įrengtą lauko stovyklą. Taip, čia jiems galima ir pasivaikščioti, ir pasiknaisioti, ir pasikaltinti rudens saulės spinduliuose. Apžiūrėję ir pasikalbėję su gardų valytoju P. Stanium, su kaulių šerike Vanda Burkauskaitė, grįžtame į prie fermos esantį raudonąjį kampelį. Čia, galima drąsiai sakyti, merginos turi kur laisvą valandėlę pailsėti, pasėdėti, paklausti radijo, paskaityti laikraščių, žurnalų. Kampelis įrengtas skoningai, aprūpintas literatūra. Ant sienų iškabinti darbo rodikliai bei išpareigojimų vykdymo grafikai.

— Tai kiek gi prižiūrite dabar kaulių?—užklausiame vel Vanda. — Kaip darbas patinka?

— Patinka,—merginos akys spindi atvirumu. Kaulių augintoja jaudinasi, kalbėdama apie savo darbą. Ir kaip gi čia nesijaudinsi: dabar fermoje yra šimtas paršų, apie dvidešimt veislinių kaulių. Na, dar paršukai... priedo.

— Seniai jau dirbate? — Dar tik nuo balandžio mėnesio. Anksčiau dirbome su Stase laukininkystėje. Reikėjo žmonių fermoje, mes ir sutikome dirbti čia. Pranė Šlapelienė mus pastatė ant kojų... Gera moteris. Štai apie ją verta parašyti.

Džlugi klausytis, kada taip šiltai kalbama apie žmogų, kuris ne vienam darbe stovi pavyzdžiu, kuris jaunimui perteikė nemažą žinių, patyrimo. O patyrimo pas

Kai M. Prokofjevaitė pradėjo dirbti „GEGUŽĖS PIRMOSIOS“ kolūkio laiškininke, kolūkiečiai buvo patenkinti. Atrodė, kad ši jauna mergina gerai atliks savo darbą. Deja, gavosi priešingai. Todėl visai teisingai pasielgė kolūkio vadovai, atleisdami M. Prokofjevaitę iš laiškininkės pareigų. Dabar laiškininke dirba B. Skaburskaitė. Ji laiku pristato kolūkiečiams laikraščius ir laiškus.

B. DAINYS

Neseniai „AUKŠTUPĖNŲ“ kolūkyje gausiai talkininkavo Kupiškio VI. Rekašaus vardo vidurinės mokyklos XII klasės moksleiviai. Jie kėlė kviečius. Geltoni, tarlauksas, kviečių grūdai vienas po kito pripildė kolūkio aruodų. Kolūkio pirmininkė B. Balkauskienė ir kol-

ūkiečiai moksleivių darbą labai patenkinti.

V. JAUNIŠKIS

Gražią iniciatyvą parodė Kupiškio VI. REKAŠIAUS VARDŲ vidurinės mokyklos abiturientės E. Pelanytė, E. Stancikaitė, D. Gurklytė, B. Kaziūnaitė. Jos, baigusios mokyklą, atėjo dirbti į kolūkį, padėti kolūkiečiams sutvarkyti trečiųjų septynmečio metų derlių.

V. BERŽINIS

«Tarybinio pirmūno» kolūkis.

Neseniai ŠIMONIŲ kultūros namų salė buvo pilnutėlė aplinkinių kolūkių kolūkiečių. Jie su idomumu iš klausė vilniečio paskaitininko Pečiūros paskaitą „Buitis ir kultūra“. Paskaitoje visiškai teisingai buvo kritikuojami kai kurie šimoniečiai už tai, kad mažai rūpinasi aplinkos sutvarkymu, nemėgsta gėlių ir jų vietoje leidžia savo namų palangėse keroti pienėms bei usnims.

J. DANGUOLIS

PAIMK SAVO Į RANKAS, PABERALII

Visi kupiškėnai gerai pažįsta statybų baro tinkuotoją Alfonsą Paberaiį, kuris gyvena Kupiškėje, A. Černo g-vė Nr. 5. Tai — jaunas, nagingas ir gabus darbininkas, kuris per darbo dieną nutinkuoja vidutiniškai po 20 kvadratinį metrų sienų. Ži-

nama, 36 metų vyriškui, šiame darbe dirbančiam apie 12 metų, tai — nestebėtina.

— Su tokiais vyrais galima būtų

kalmus nuvesti, — kalba kupiškėnai, — jeigu...

Štai tas «jeigu» ir gadina viską. A. Paberai pasako ne tuo keliu. Jis — išsiskyręs su šeima, be saiko gi tuokliauja. O girtas toli nuveisi — ne toliau, kaip iki milicijos skyriaus. Ten, žinoma, laukia pabauda ir už smulkų chuliganizmą—paros. O jų A. Paberai jau spėjo gauti net penkis kartus. Darbas, naujosios statybos laukia tvirtų rankų, o Paberai vel ir vėl geria, ir geria be saiko.

Paimk savo į rankas, Paberai! Tokiuose metuose negražu išlikti. Priešingu atveju, darniamo statybinių kolektyvo tau — ne vieta.

— Paberai! reikia gydyti, o ten ir padirbs už gydytojų rūpestį, — jau girdėti tokios kalbos statybinių gretose. O kolektyvas šandieną—didelė jėga: jei užsimojo—padarys.

St. KELMAITIS

Pranė Šlapelienė tikrai nemažai: dešimt darbo metų kaulių fermoje. Tikrai ne pro šalį ir ją aplankyti.

— Ją randame tarp «savųjų». Pranė Šlapelienė, tikriausiai, jau supranta, ko pas ją atėjome, o gal tik nujautė. Kalbames apie joairius artelės reikalus.

— O kaip jums sekasi?—užklausiame moterį, kurios akys jau daug ką pasako: atviros, nuosirdžios, tiesios.—Kaip auga bekonai?

— Ačiū, nieko. Auga po truputį,—neskubėdama atsako kaulių augintoja, pasverdama kiekvieną savo žodį.—O kas?

— Štai idomu būtų sužinoti apie jų darbą, parašyti kai ką, kad ir kiti paskaitytų, pasimokytų.

— Et, ką ten, dirbame, o ko daugiau... Yra ir geresnių už mane. Kad nei nežinau, ką ir besakyti apie darbą.

— Kiek bekonų auginate?

— Dabar turiu apie aštuonias dešimtis. Mat, dalį jau pardavėme. Auga, ēda visi. Tik duok.

Teisingai sako Pranė Šlapelienė: „Nekultūringas kultūros darbuotojų poelgis“

Tokio pavadinimo žinutė buvo atspausdinta «Stalino keliu» 58(1541) illy. numeryje. Joje buvo kritikuojamas Subačiaus gyvenvietės kultūros namų direktorius J. Alžina, kuris geguž-

nės metu iškirto daug jaunų berlespausdinta «Stalino keliu» 58(1541) illy. numeryje. Joje buvo kritikuojamas Subačiaus gyvenvietės kultūros namų rius F. Baranų praneša, kad faktai direktorius J. Alžina, kuris geguž-

